

czynności związanych ze szkoleniem wojskowym. Żołnierze ci uczestniczą w posiedzeniach komisji penitencjarnej.

4. Skazani, zwłaszcza oficerowie i chorążowie, mogą zostać obowiązani do realizowania programu szkolenia wojskowego metodą samokształcenia.

5. Do pomocy w szkoleniu wojskowym mogą być wykorzystani również skazani mający odpowiednie kwalifikacje.

6. Organy wojskowe wyznaczone przez Ministra Obrony Narodowej zapewniają niezbędne warunki do prowadzenia szkolenia wojskowego skazanych oraz zaspokajają bieżące potrzeby zakładu karnego w tym zakresie.

§ 5. Szczegółowy zakres zadań i czynności żołnierzy zawodowych wyznaczonych do prowadzenia szkolenia wojskowego skazanych określają odrębne przepisy.

§ 6. 1. W celu wykonywania zadań w zakresie szkolenia wojskowego oraz przestrzegania dyscypliny woj-

skowej można dokonywać podziału skazanych na grupy, odpowiednio do zasad wojskowej struktury organizacyjnej.

2. Dyrektor zakładu karnego wyznacza starszych grup spośród skazanych wyróżniających się wzorowym zachowaniem i osiągających bardzo dobre wyniki w szkoleniu wojskowym, uwzględniając również posiadane przez nich stopnie wojskowe.

3. Do zadań starszych grup należy w szczególności udzielanie właściwym przełożonym pomocy przy wykonywaniu przez nich zadań w zakresie szkolenia wojskowego.

§ 7. Dyrektor zakładu karnego, ustalając porządek wewnętrzny zakładu karnego, uwzględnia wymagania dyscypliny wojskowej oraz potrzeby szkolenia wojskowego skazanych.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

704

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 18 sierpnia 1998 r.

w sprawie sposobu postępowania w sprawach związanych z uczestnictwem ławników sądów powszechnych w składach orzekających sądów wojskowych.

Na podstawie art. 669 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555) oraz art. 12 pkt 9 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 556 i Nr 160, poz. 1083) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 669 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555) lub w art. 12 pkt 8 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 556 i Nr 160, poz. 1083), z wnioskiem o wskazanie ławników sądu powszechnego do udziału w składzie orzekającym sądu wojskowego występują:

- 1) prezes wojskowego sądu garnizonowego lub przewodniczący wydziału zamiejscowego wojskowego sądu garnizonowego — do prezesa sądu rejonowego, na obszarze właściwości wojskowego sądu garnizonowego,
- 2) prezes wojskowego sądu okręgowego — do prezesa sądu wojewódzkiego, na obszarze właściwości wojskowego sądu okręgowego.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, określa się w szczególności, przeciwko komu i o jakie przestępstwo wpłynął do sądu akt oskarżenia oraz w jakim miejscu i terminie sprawa zostanie rozpoznana.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, kieruje się co najmniej na 14 dni przed wyznaczonym terminem rozprawy lub posiedzenia.

§ 2. 1. Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w § 1 ust. 1, prezes właściwego sądu powszechnego wskazuje ławników z listy podległego mu sądu, którzy mogą brać udział w składzie orzekającym sądu wojskowego, w miejscu i terminie określonym w tym wniosku.

2. O wskazaniu ławników powiadamia się prezesa sądu wojskowego, który złożył wniosek.

§ 3. 1. Prezes właściwego sądu wojskowego wydaje zarządzenie o wyznaczeniu do udziału w składzie orzekającym sądu wojskowego ławników spośród wskazanych przez prezesa sądu powszechnego, którym zobowiązuje ich do zgłoszenia się w miejscu i czasie, w którym sprawa zostanie rozpoznana.

2. O wyznaczeniu ławnika do udziału w składzie orzekającym oraz o miejscu i czasie rozpoznania sprawy prezes właściwego sądu wojskowego powiadamia również pracodawcę wyznaczonego ławnika.

3. Jeżeli wyznaczony ławnik z przyczyn usprawiedliwionych nie może uczestniczyć w składzie orzekającym sądu wojskowego, wyznacza się innego ławnika spośród wskazanych przez prezesa właściwego sądu powszechnego.

§ 4. W razie zarządzenia przerwy albo odroczenia rozprawy lub posiedzenia prezes sądu wojskowego informuje o nowym terminie i miejscu rozpoznania sprawy prezesa właściwego sądu powszechnego oraz pracodawcę ławnika.

§ 5. 1. Prezes właściwego sądu wojskowego przyznaje ławnikom sądu powszechnego należności z tytułu wykonywania czynności w sądzie wojskowym — w wysokości i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Od decyzji prezesa wojskowego sądu garnizonowego dotyczącej przyznania należności, o których mowa w ust. 1, przysługuje ławnikowi odwołanie do pre-

zesa wojskowego sądu okręgowego, a gdy decyzję w pierwszej instancji podejmował prezes wojskowego sądu okręgowego — do Ministra Sprawiedliwości.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

705

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 19 sierpnia 1998 r.

w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym.

Na podstawie art. 618 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wysokość wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym oblicza się według faktycznie poniesionych kosztów, chyba że przepisy rozporządzenia ustalają ich wysokość w postaci ryczałtu lub stawki urzędowej.

2. Jeżeli przepisy szczególne ustalają wysokość innych wydatków w postaci ryczałtu lub stawki urzędowej albo ustalają dla tych wydatków inne zasady ich obliczania, stosuje się te przepisy.

§ 2. Ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism wynosi w postępowaniu przygotowawczym oraz w każdej instancji w postępowaniu sądowym po 6,00 zł, a jeżeli w sprawie występuje więcej niż jeden oskarżony — po 4,00 zł od każdego z nich.

§ 3. Ryczałt za sprowadzenie i przewóz jednej osoby na żądanie sądu lub organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze wynosi:

- 1) w granicach jednej miejscowości:
  - a) za konwój zwyczajny — 2,50 zł,
  - b) za konwój wzmocniony — 4,00 zł,
- 2) z jednej miejscowości do drugiej:

Strefa konwoju	Konwój zwyczajny	Konwój wzmocniony
1	2	3
do 25 km	5,62 zł	8,00 zł
do 50 km	7,25 zł	12,00 zł
do 75 km	9,62 zł	14,50 zł
do 100 km	12,87 zł	20,00 zł
do 150 km	17,62 zł	28,00 zł
do 200 km	25,62 zł	38,50 zł
do 250 km	30,50 zł	44,87 zł
do 300 km	35,25 zł	51,25 zł
do 350 km	37,62 zł	55,25 zł
do 400 km	45,62 zł	68,00 zł
do 450 km	50,50 zł	73,62 zł
do 500 km	54,00 zł	76,87 zł
do 600 km	63,00 zł	85,62 zł
do 700 km	70,00 zł	94,50 zł
do 800 km	84,00 zł	106,00 zł
do 900 km	91,00 zł	117,00 zł
do 1 000 km i powyżej	97,00 zł	125,62 zł